

Noves accions per afavorir el teu camí a l'escola

Donar més visibilitat al camí escolar

El camí escolar ha de ser reconegut per aquells que l'utilitzen però també per la resta de ciutadans. Per això s'està treballant en una senyalització específica d'aquests itineraris i en l'adequació de la senyalització viària perquè els vehicles reconeguin i respectin el camí escolar.

Més passos per a vianants

En les cruïlles conflictives on el nivell de trànsit no és suficient per instal·lar-hi un semàfor, s'estan pintant passos per a vianants amb l'objectiu d'afavorir el desplaçament dels infants i fer més segur el seu itinerari a l'escola.

Protecció a les entrades de les escoles

Els espais d'entrada als centres sovint són insuficients per acollir el volum de persones que s'hi concentren. Per millorar aquesta situació s'estan ampliant, si cal, i separant de la calçada amb tanques protectores.

Nous semàfors i millora dels actuals

A les cruïlles més transitades s'estan instal·lant nous semàfors que milloraran significativament la seguretat dels vianants. Alhora, en altres cruïlles s'estan adaptant els semàfors perquè els vianants disposin del temps adequat per poder creuar amb total seguretat.

Millora de la visibilitat als passos de vianants

Per tal que els infants puguin creuar els passos de vianants amb seguretat han de poder veure els vehicles que s'acosten i ser vistos pels conductors. S'estan desplaçant els obstacles que dificulten la visibilitat (contenedors de brossa, cotxes aparcats, zones de càrrega i descàrrega...) i es substitueixen en bona part dels casos per àrees d'estacionament de motos a la calçada.

Adequació de les voreres

Sovint les voreres són plenes d'obstacles, tan fixos (pals de llum, de telèfon...) com mòbils (motos, cotxes, vehicles de càrrega i descàrrega...). S'està treballant per reduir aquests obstacles eliminant els fixos, protegint les voreres i habilitant zones específiques per a la càrrega i descàrrega. També s'estan adaptant les voreres davant els passos de vianants, perquè les persones amb mobilitat reduïda puguin desplaçar-se còmodament.

 Xarxa del camí escolar espai amic

 Escoles i entitats amigues

 Tramvia

 Bus

 Metro

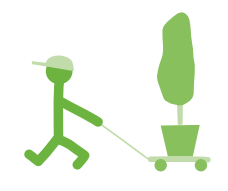
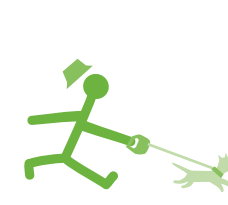
 Bicing

camí escolar espai amic

sant martí
 el poblenou
 el parc i la llacuna del poblenou
 la vila olímpica del poblenou

Mar Mediterrània

El meu amic el guàrdia urbà

Quan jo era petita, volia aprendre a pintar i a llegir contes. Contes per anar a dormir, per divertir-me, per gaudir. Començar a anar sola a l'escola era una il·lusió. Les meves primeres experiències van ser al carrer Aribau. L'olor de l'obrador del forner i de les primeres fornades de pa no la podré oblidar mai. Sortia de casa amb les meves germanes per anar a l'escola caminant; gairebé mai teníem diners per al biller del tramvia, tot i que el conductor ens coneixia perquè quan plovia l'agafàvem. Al camí ens trobàvem totes les amigues que vivíem a prop. I al tornar cap a casa, anàvem pel carrer Muntaner. La llum era preciosa, el carrer feia baixada i els grans plataners, tots en fila i al llarg del carrer, ens feien paleses les estacions de l'any. La poda dels arbres ens deixava bocabadades.

Però sabeu que era el millor? Les converses amb les amigues, que no tenen res a veure amb les coses que s'aprenen a l'escola. Tot caminant, vaig descobrir les diferents maneres de viure a cada casa, el món de les amigues més enllà del món de casa meua; les àvies, les noies que ajudaven a les cases; els costums, les nenes que tenien una botiga, algunes vivien en un pis gran, la casa d'altres era petita... La meua amiga es deia Maria Elena, i tan aviat com arribava a casa, li preparaven un rovell d'ou. Mai vaig entendre perquè servia a mitja tarda prendre un rovell encrucat. A casa meua es berenava po amb oli i sal i alguns dies amb sucre. A casa d'una altra amiga tenien coloms a la terrassa i ella ens deia que servien per fer l'arròs el diumenge.

Pocs pares venien a recollir-nos, i els que venien, ho feien molt engalanats i portaven quasi tots corbata.

Aquell matí vaig sortir de casa, com cada dia, i vaig començar a caminar cap a l'escola. Però durant el trajecte, em va succeir un fet insòlit... L'Ajuntament havia posat un guàrdia urbà. Des d'aleshores, el que més m'agradava del meu camí escolar era el nostre guàrdia municipal. Pel camí no hi havia tants semàfors com ara i ell tenia una altra feina molt millor que la de posar multes: era l'encarregat de regular el trànsit de cotxes i la nostra entrada a l'escola. El guàrdia ens coneixia pel nom, ens saludava diàriament tot dient-nos "bon dia", i amb la seva rialla ens feia sempre un gest amable. Tan sols mirant la nostra cara sabia perfectament si aquell dia estàvem tristos o si ens havíem adormit. El guàrdia anava molt uniformat i portava una gorra molt maca. Amb les mans posades en creu, ens donava el senyal de pas tan bon punt ens via arribar. I a la sortida d'escola, ens deia: "cap a casa corrents, no badeu pel camí". Si estàvem malats, ens trobava a faltar, i nosaltres a ell. Ell sabia que el camí escolar significava per a nosaltres descobrir el món, més enllà de casa nostra i de la nostra escola, que el trajecte suposava també el nostre inici a ser part d'una colla. El guàrdia era conscient dels nostres primers passos sense la mare o el pare. I és d'aquesta manera que ens va anar acompanyant mentre els nens i les nenes del barri ens vàrem anar fent grans.

Primer premi de la categoria adults
Margi Bernat, àvia d'en David i en Jacob Esping (P5)

Bones pràctiques: camí escolar i literatura

"D'aquesta manera van decidir seguir el camí de rajoles grogues amb l'esperança de fer realitat els seus desitjos." **El mag d'Oz**

L'AMPA del CEIP Antoni Brusi va convocar el curs 2008-2009 el concurs literari "El camí escolar fa història".

Aquest concurs va convertir els integrants de la comunitat educativa en escriptors. Nens i nenes, joves, mares i pares, avis i àvies van mostrar el seu talent i creativitat amb relats que tenien com a fil conductor el camí escolar i que havien de començar amb la frase següent:

"Aquell matí vaig sortir de casa, com cada dia, i vaig anar cap a l'escola. Però en el camí... una cosa insòlita va succeir...". Aquí trobareu una selecció de les diferents categories.

La por perduda

Aquell matí vaig sortir de casa; com cada dia, vaig començar a caminar cap a l'escola. Però durant el trajecte, em va succeir un fet insòlit... No hi havia ningú al carrer! Jo, espantada, em vaig preguntar a mi mateixa: què passa aquí? Totes les botigues són tancades!!! Un drac ben gran m'atacà... Corrents, perduda i espantada, vaig arribar a casa de la meua companya de classe. Li vaig dir: un drac al carrer!!! Ja se'n va... Anem a classe corrents!

La Mariona i jo vam veure que deixava un rastre de sang per tot el carrer. Sentíem tan sols el grunyit que s'allunyava cap al mar. Del col·le sortia el Brusit, que ens venia a buscar perquè no tinguéssim por del drac malvat. Quan els pares i mares se'n van assabentar, van decidir fer un camí escolar. Des d'aquell dia, les nenes i els nens sortien al carrer i de l'escola caminant, saltant i ballant, segurs que a casa sols podrien arribar. Va ser així que, a l'anar i al tornar de l'escola, tothom segur es sentirà.

Primer premi de la categoria infantil-relats
Emma Roig Villar, alumna de 2n

Camí escolar, camí de la vida

Fragment

No és el camí escolar un camí de pors, de la casa de xocolata o del llop del bosc. És per a mi un camí d'alegria, mesclat amb un xic de melancolia.

Primer cap a escola, més tard a ciutat, després a d'altres contrades i a un país de més enllà.

I finalment ara te'n vas, a un planeta llunyat.

Així dia a dia, sense que te n'hagis adonat, en cada pas cap a l'escola has construït ta llibertat.

Però si algun cop, en algun lloc donat, sents por del llop o de la bruixa voraç, ja saps que aquí em tens, amb els braços oberts.

Tens en mi l'amíc, que amb tu va caminar les primeres passes, del teu camí escolar.

Jordina Vidal, mare del CEIP Antoni Brusi

A través de l'Associació La Città possibile l'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona comparteix els projectes de camí escolar amb la ciutat de Fossano (Itàlia).

Amb motiu de la celebració del 10è aniversari dels projectes de camí escolar i pedibus, els dies 7, 8, 9 i 10 de maig de 2009, l'Ajuntament de Fossano i la Città possibile van organitzar un intercanvi al qual van convidar una representant de la MCCE del Poblenou. Vegeu com va anar!

Sens dubte cal dir que l'experiència ha estat totalment positiva, tant pel que hem vist i rebut com pel que nosaltres podíem explicar i oferir. Al marge de l'exquisit tracte que hem rebut, la dedicació que demostraven mestres, famílies, tècnics, patrocinadors i sobretot els infants al seu projecte, el fa més atractiu encara. Personalment, era el primer cop que tenia l'oportunitat de fer un treball com aquest i el que més m'ha agradat és el constant intercanvi d'opinions i coneixements amb professionals de l'educació com jo; parlàvem sola la mateixa visió del món i podíem comparar l'aquí i l'allà, entenent l'indagrat idioma de què estàvem parlant. La visita de diferent espais, el tracte

amb tots els implicats (des de mares a alumnes, passant pels professionals i les institucions) ha millorat encara més aquest discurs directe que podíem tenir amb els mestres. Experiències com aquesta l'ajuden a obrir mires i entendre millor les diferències que poden haver dins el teu propi entorn.

El primer punt destacable és la feina prèvia al viatge amb la col·laboració de les famílies de la **Macrocomissió del Camí Escolar del Poblenou (MCCE)**, que ens han ajudat recollint informació, de la mateixa manera que el personal de l'escola i la meua companya Anna Grande de l'**escola bressol municipal El Xalet de la Paperera**, participant en la preparació de material per regalar als infants d'infantil de Fossano, aspecte que d'altre banda reforça la idea de incloure els infants d'infantil en el projecte de **camí escolar espai amic**.

Un cop allà, potser l'aspecte que més em va sobtar és el traspass de la informació a les famílies i ciutadans en general; crec que fan arribar molt bé el sentit del projecte amb la implicació directa dels alumnes que cerquen les dades objectives per demostrar quin és

el problema que s'ha de solucionar i, alhora, pensen les possibles solucions. Després d'aquest treball, tenen l'oportunitat de fer-ho arribar a les institucions, donant valor a la seva opinió, per a mi, un bon exemple per seguir.

Tanmateix, en projectes on les famílies són el punt fort, com el **pedibus**, són els alumnes que el senten i l'expliquen com una cosa seva, donant de nou el protagonisme a qui fa servir el **camí escolar**, els infants.

Des del punt de vista d'educació infantil, crec que aquí estem més implicats en el projecte; aquesta mateixa visió tan pragmàtica que juga a favor dels alumnes de primària, deixa una mica de banda els d'infantil; crec que podrien afegir un treball previ d'observació i anàlisi de l'entorn no des del punt de vista de la seguretat, sinó des de la visió de respecte, ús cívic i gaudi del barri com a espai de relació i convivència, aquest aspecte és el que podem aportar nosaltres, ja que, dins el treball de la MCCE al Poblenou, aquest punt és fonamental, el considerem un pas previ per poder fer servir el **camí escolar** amb seguretat. Cal insistir en

la idea d'introduir el barri dins l'escola des de les màximes perspectives possibles, donat que reforça el sentit de pertinença a una comunitat i omple de significat els coneixements que s'adquireixen al tenir aquests plena relació amb la seva realitat quotidiana.

Pels infants d'escola bressol, on el joc simbòlic és molt important (expressen amb el joc allò que viuen a diari en el seu entorn), és interessant poder crear materials específics que etaforeixin la conversa sobre el que veuen i pensen. Cal tenir present que malgrat la curta edat, hi tenen molt a dir i els adults molt a escoltar.

El que és segur és que la necessitat de millorar l'entorn dels infants de la ciutat, és un interès que travessa fronteres. Tots estàvem d'acord amb el fons del projecte, les diferències de plantejament i/o aplicació, no són més que eines per enriquir-nos mútuament.

Fina Mayol i Gibert
Direcció de l'escola bressol municipal La Mar Xica

La Macrocomissió del camí escolar (MCCE), motor de la Xarxa de camins escolars dels barris del Poblenou

Integren aquest grup representants del professorat i de les AMPA de 15 centres escolars de la zona del Poblenou i diferents representants de l'administració local: del Districte de Sant Martí, de l'Institut Municipal d'Educació (IMEB), de l'Àrea de Prevenció, Seguretat i Mobilitat i el Servei d'Educació Viatja de la Guàrdia Urbana.

La MCCE és una experiència innovadora i participativa i un exemple de treball en xarxa. Se singularitza per mantenir una coordinació i temps d'intercanvi i traspass d'informació "on-line" de manera gairebé permanent, sense renunciar a les sessions de treball presencial quan es fa necessari. Per una major operativitat està organitzada en tres comissions de treball: coordinació interna i amb les institucions, espai públic i seguiment de les obres o modificacions compromeses, i divulgació i comunicació i divulgació del que s'està fent i del perquè es fa a la resta de famílies i al barri en general.

La finalitat de la MCCE és aconseguir progressivament una **Xarxa de camins escolars del Poblenou** i respon a dos objectius bàsics: promoure la participació de la comunitat educativa en projectes de camins escolars per impulsar itineraris escolars segurs, i recuperar l'espai públic per als més petits –i per a tothom– com a espai de relació i convivència, tot contribuint a la millora del barri.

Com bé sabeu, els projectes de **camí escolar** són una estratègia educativa per millorar la mobilitat i la convivència entre nens i nenes escolars. El seu objectiu és millorar les condicions de vida i de treball dels nens i nenes escolars i de les seves famílies. Per aconseguir-ho, cal un compromís compartit per part dels adults que d'una forma o altra tenen responsabilitat educativa respecte dels nens i nenes escolars, els pares i les mares, els mestres i professors, els veïns, els amics, i la comunitat educativa sencera. El barri i la ciutat tenen un rol clau en aquest desenvolupament i, per això, estem convenint que explorar i, per això, estem convenint que desenvolupem de cada projecte de **camí escolar** contribuïm a millorar la cohesió social i la recuperació de l'espai públic per a tothom.

Volem compartir amb tots els ciutadans i ciutadanes de Poblenou i, també, amb els ciutadans i ciutadanes de la resta de la zona del Poblenou i dels seus barris, els resultats de la feina que, conjuntament amb les associacions de pares (AMPA) del Poblenou, hem portat a terme al llarg dels darrers cursos. Vam començar amb el disseny d'uns itineraris més segurs al voltant d'algunes escoles i el projecte va anar creixent fins arribar a les 15 escoles que actualment configuren la **Macrocomissió del camí escolar del Poblenou**. Vam prendre el compromís de treballar-ho en fases i ara ens trobem en el procés d'inauguració de la primera part.

La tasca de la **Macrocomissió del camí escolar del Poblenou (MCCE)** ha estat una experiència enriquidora i innovadora que està esdevinent un model per a la ciutat. La implicació de representants de les AMPA ha estat decisiva. Tots hem après tenint en compte el punt de vista dels altres i estem convenint que facilitem als ciutadans i ciutadanes més joves i el professorat. Entre tots hauríem de complir-nos com fins ara amb el nostre suport en el desenvolupament de cada projecte de **camí escolar** i us encoratgem a mantenir la mateixa implicació perquè cada vegada més nois i noies puguin gaudir dels avantatges d'un projecte pensat per a ells, que sens dubte contribuirà a la millora de la relació i de la qualitat de vida al barri.

Podem donar pas, doncs, a la segona etapa **Montserrat Ballarín** regidora de Sant Martí **Françesc Narváez** regidor de Sant Martí i regidor de Mobilitat

Amb la col·laboració de la Comissió de Comunicació de la MCCE del Poblenou

camí escolar espai amic

sant martí

el poblenou el parc i la llacuna del poblenou la vila olímpica del poblenou

Intercanvi a Fossano

